

ligere Forhandlinger har havt Opfordring til at forberede dette Salg, men det er nu kommet saa stærkt frem, hvilken Rigdom Staten i saa Henseende vil have i de nærmest forestaaende Aar, at man har fundet det rigtigst at lade dette Salg ligge, saameget mere, som det vil være forbundet med atskillige Ulemper, der let kunne medføre større Omkostninger for Statskassen, end den i de første Aar vil være beredt til at gaae ind paa. — Forslaget under Nr. 16 angaaer kun en lille Sum til Hoved-Reparationsarbejder, som foreslaaes udført, fordi man maa holde paa, at der ikke under Hoved-Reparationsarbejder opføres Andet, end hvad der virkelig kan henføres dertil. Til Vedligeholdelsesarbejder haves for de kongelige Bygningers Vedkommende en constant Sum, og derunder maa man see at indbrage Alt hvad der hører dertil, men ikke ompostere Vedligeholdelsesarbejder som Hovedreparationer, hvorved Staten vil komme til at gjøre særlige Udgifter. — Forslaget under Nr. 17 angaaer Frederiksborg Stutteri. Som bekendt, er der en Lov derom under Forhandling, og inthil den er afgjort, kan man efter Udvalgets Opfattelse ikke paa nogen Maade beslutte sig til at tilraade Thinget at bevilge en Sum til Hovedreparationsarbejder som den, hvorom her er Tale. Det er en af de vigtigste Stalderbenede, der skulde modtage en Forbedring, hvortil den visstelig er i høi Grad trængende; men da det staaer som overordentlig usikkert, hvorledes Stutteriets Skæbne i Fremtiden vil blive, har man ikke troet at burde tilraade Thinget at bevilge nogen Udgift til saadanne Arbejder i det forestaaende Aar. — Forslaget under Nr. 18 staaer i Forbindelse med et Forslag til § 12 i Finanteloven, hvori under Nr. 5 en Bevilling til Afholdelse af den danske Landmandsforsamling i Aarhøns er opsørt. Udvalget har, efterat have confereret med den ærede Minister derom, meent, at da den Sum, som Staten skulde bidrage til denne Landmandsforsamling, i det Væsentlige skal anvendes til Præmier for Dyr, der fremstilles ved Forsamlingen, vil det være passende at sætte Udgiften i Forbindelse med de almindelige Udgifter til Præmier, saaledes at altsaa endeel af disse blive anvendte dertil med en lille Afvigelse fra,

hvad der i Loven er bestemt til Præmier for de Dyr, der fremstilles. Dermed vil man tillige have den Fordeel, at man ikke behøver at gjøre en særlig Udgift til Landmandsforsamlingen. — Hvad Sandflugtens Dæmpning angaaer, da er Forslaget under Nr. 19 af den høitærede Indenrigsminister kun Rettefsen af en Regnesfeil. — Udvalgets Forslag under Nr. 20 beroer paa, at man ved at gennemgaae disse Arbejder har fundet, at Overslaget var høiere beregnet, end de Medlemmer af Udvalget, der have praktisk Kjendskab til disse Arbejder, have anerkjendt nødvendigt, og man har derfor troet at burde indstrænke Overslaget med Hensyn til disse Arbejder til den Sum, der er medgaaet i de sidste Finantsaar, nemlig 6,000 Rd. — Indstillingen under Nr. 21 angaaer et vigtigere Spørgsmaal, idet det nemlig berører Indqvarteringsvæsenet. Det vil erindres, at der ved Finanteloven for indeværende Aar blev bevilget et ekstraordinært Tilskud i Godtgjørelse for Indqvartering, hvortil Rigsdagen tilsidst besluttede sig efter nogen Betænkning, paa Grund af, at der dengang forelaa et Budget for Militairstaten for indeværende Aar, i hvilket man ikke antog det rimeligt, at der vilde blive foretaget nogen Forandring, og hvis Bestemmelser i Forbindelse med de administrative Forholdsregler, der vare tagne for dette Aar, man i alt Fald troede at maatte spøe sig efter. For det forestaaende Finantsaar foreligger der imidlertid ikke noget Budget, og heller ikke nogen Armeeplan, der kan antages at have nogen praktisk Betydning, og det staaer altsaa endnu for os som aldeles usikkert, hvorledes Indqvarteringen vil blive; thi for Bevillingerne ere givne for Militairstaten for det næste Finantsaar, er det umuligt at have nogen Mening om, hvorledes den vil stille sig. Hertil kommer, at det efter Udvalgets Opfattelse er et meget tvivlsomt Spørgsmaal, hvad der navnlig kan paalægges Kjøbslæderne i saa Henseende med Hensyn til det Antal Cadres, der skulde indtages til Indqvartering, og vi have derfor troet, at det ikke vilde være rigtigst, om man nu bevilgede dette saakaldte extraordinaire Tilskud af c. 21,000 Rd., idet man har holdt sig overbeviist om, at naar Bevillingerne til Militairstaten for